

er uden Toldbeskyttelse, medens derimod Industrien indkasserer en Toldbeskyttelse af betydelig Størrelse — jeg vil gætte paa mellem 50 og 100 Mill. Kr.; det sidste er vel nærmest det rette. Men dette er jo Tal, som man ikke nærmere kan fæste. Af denne Toldbeskyttelse maa Landbrugserhvervet naturligvis betale sin Del. Derfor duer den Fremstilling af Industrien som Stifbarn afgjort ikke som Motivering for dette Forslag, og den duer heller ikke som en Undskyldning. Men jeg vil mene, at dette høje Ting har Krav paa, at den højtærede Landbrugsminister, naar han senere faar Ordet under denne Forhandling, opgiver de rigtige Tal for Statens Støtte til Industrien, derunder ogsaa Fragttilskud baade ved Søtransport og paa Privatbaner, samt tillige Størrelsen af Fragtlettelsen ved Transport paa Statsbanerne, hvilket Beløb hidtil har været skjult, saa at ingen har kunnet se det. De 800 000 Kr., som Landbruget faar som Fragtlettelse ved Transport af Mergel og Kalk, er der ført lange Debatter om i dette Ting. Det er, som om det har været en særlig stor Foræring, man der har givet Landbruget. Men saa kan vi virkelig ikke finde os i, at der findes saadanne skjulte Fragtlettelser paa Finansloven. Jeg venter derfor, at den højtærede Minister gør Rede for dette Forhold og retter de her nævnte Tal, som ikke er rigtige. Det nytter ikke, at den højtærede Minister vil sige, at han har nævnt det, der staar paa Finansloven. Nej, det, det drejer sig om, er, hvilken Støtte Staten giver til disse Erhverv. Det drejer sig ikke om de Tal, som staar paa Finansloven, og som har vist sig slet ikke at blive de rigtige Tal. Er det denne Regerings Hensigt at nedsætte Støtten til Industrien til $\frac{1}{20}$ eller maaske $\frac{1}{50}$, naar denne skjulte Fragtgodtgørelse bliver medregnet i den samlede Støtte til Industrien?

Det, som særlig falder i Øjnene ved Forslaget om Reduktion af Bevillingerne til Husdyravlen, er, at man foreslaar at slette alle Tilskud til Dyrskuer og til Hesteavlens Fremme. Ministeren mener jo aabenbart enten, at Dyrskuernes Tid er forbi, eller at de maaske kan fortsætte uden disse Tilskud; om de kan det eller ikke, er af mindre Betydning. Men dette er en fuldkommen Misforstaaelse. Saadanne Dyrskuer har fremdeles deres overordentlig store Betydning for Fremgangen af Avlen og den almindelige Mands Besætning. Jeg skal siden vende tilbage til dette Spørgsmaal.

Jeg maa igen beskæftige mig lidt med Ministerens Forelæggelsestale. Ifølge den mener han, at man til Grund for sin Be-

tragtning af Tilskuddene til de forskellige Husdyrarter kan anvende en Sammenligning mellem Tilskuddenes Størrelse og Størrelsen af de Beløb, som de forskellige Arters Produktion bringer os hjem fra Udlandet. Den højtærede Minister opstiller følgende Skala paa Sp. 3104 og gør opmærksom paa, at for hver Krone til Præmie eller Avlsforeninger for Heste faar vi 86 Kr. hjem fra Udlandet gennem Udførsel af Heste, for hver Krone til Kvæg faar vi 2 300 Kr. hjem fra Udlandet, for hver Krone til Svineavl faar vi 14 400 Kr., og endelig for hver Krone, vi giver ud til Hønsavl, faar vi 7 500 Kr. hjem fra Udlandet. Jeg forudsætter, at Tallene er rigtigt regnet ud. Derefter fortsætter den højtærede Minister efter at have gjort opmærksom paa, at Tilskuddenes Størrelse ingenlunde staar i Forhold til de Indtægter, de forskellige Dyrearter giver: „Derfor forekommer det mig ogsaa, at man maa stille sig i høj Grad tvivlende overfor disse store Statstilskuds Betydning for de enkelte Erhvervsgrene og navnlig Betydningen af et gennem mange Aar fortsat Statstilskud af den Størrelse, Talen her er om. Det forekommer mig, man maa komme til det Resultat, at det paa den ene Side vil være noget uklogt at vedblive med de samme store Tilskud til en Erhvervsgren, som viser sig at være udmærket lønnende gennem mange Aar, uklogt, fordi det vil være *unødvendigt*, og paa den anden Side maa det ogsaa vække nogen Betænkelighed gennem Statstilskud at søge at opretholde en Erhvervsgren, der igennem Aarene har vist sig ikke at være lønnende, ikke at kunne klare sig *trods* Statstilskuddene, men snarere at være i Tilbagegang.“ Jeg mener, at den højtærede Minister drager ganske forkerte Slutninger af disse Tal, der er andre og nødvendige Hensyn at tage for den forstaaende Landmand, den forstaaende Bonde. Der er i Virkeligheden slet ingen Mening i en saadan Opstilling pr. 1 000 Kr.s Tilskud, ingen forstandig Mand vil mene, at det er 25 Gange fordelagtigere at holde Kvæg, 150 Gange fordelagtigere at holde Svin og 80 Gange fordelagtigere at holde Høns end at holde Heste. Den ene Art kan jo ikke erstatte den anden, de er alle nødvendige i Nutiden og vil for Resten være nødvendige i alle Tidens Landbrug. Fordi Høns f. Eks. giver en større Udførselsværdi pr. Krone i Tilskud end Hestene, kan man ikke spænde et Par Kokke for Ploven, selv om de galer nok saa højt. Husdyrene kan ikke saadan erstatte hinanden. Hesten som Trækdyr i vor hjemlige Bedrift har altid haft langt